

OPTRAPNING

TEKST 30

McNamaras vurdering 1965

Kort tid efter de første amerikanske kamptroppers ankomst til Vietnam i marts 1965 udarbejdede den amerikanske forsvarsminister McNamara den 20. juli 1965 et memorandum til præsident Johnson, hvori han redegjorde for situationen i Vietnam og USA's rolle i krigen.

Situationen i Sydvietnam er værre end for et år siden (da den var værre end forrige år). Efter et par måneders dødvande er krigens tempo øget. Et hårdt VC angreb er nu ved at sønderlemme nationen og slå hæren. VC's hoved- og lokalstyrker er forstærket militært og guerillamæssigt; VC har initiativet og med større angreb (nogle på regiments størrelse), sårer ARVN (: den sydvietnamesiske hær) styrkerne alvorligt. Hovedformålet for VC's aggressioner har været den sydlige del af region I, nordlige og centrale del af region II og nord for Saigon. Det centrale højland kan nemt blive tabt til FNL under den nuværende regntid (...). Som det ser ud nu er regeringen i stand til at yde støtte og sikkerhed til færre og færre byer i takt med de øgede kamphandlinger. Større og mindre byer er blevet isoleret, færre og færre veje og jernbaner er brugbare og kraft- og kommunikationslinier er afbrudt. (...)

Vi må vælge mellem tre handlingsmuligheder med hensyn til Vietnam, der alle rummer forskellige muligheder, resultater og omkostninger:

a) Standse vore tab og trække os tilbage under de bedste omstændigheder, der kan arrangeres – omstændigheder, der efter al sandsynlighed ydmyger USA, og er meget skadelige for vor fremtidige effektivitet på verdensarenaen.

b) Fortsætte omkring det nuværende niveau, med de amerikanske styrker begrænset til om-

kring 75.000 mand, fastholde og indsætte ved gennembrud – en aktionskurs, der vil blive svagere på grund af vor position, og senere næsten sikkert vil stille os overfor valget mellem tilbagetrækning eller en nødtvungen udvidelse af styrkerne, måske for sent til at være til nogen nytte.

c) Udvide det amerikanske militære pres omgående og afgørende mod Viet Cong i syd og opretholde det militære pres mod nordvietnameserne i nord, og indlede en kraftig indsats på den politiske front for at udføre det grundlæggende arbejde for et favorabelt resultat ved at afklare vore mål og etablere kommunikationskanaler. Dette alternativ vil på kort sigt forhindre nederlag, og på længere sigt fremkalde gode chancer for en favorabel ordning; det vil samtidigt implicere en forpligtelse til klart at se en væbnet konflikt med omfattende omkostninger i tab og materiale i øjnene, og vil gøre en senere beslutning om tilbagetrækning endnu sværere og endog mere kostbar end den vil være i dag. Mine anbefalinger i paragraf 5 nedenfor er baseret på valget af det tredje alternativ (valgmulighed C), fordi denne aktionskurs giver de største chancer for det bedste resultat, med de mest acceptable omkostninger for De Forenede Stater.

§5 Militære anbefalinger: Der er p.t. 15 amerikanske (og 1 australsk) kampbataljoner i Vietnam; sammen med andre kampenheder og ikke-militært personel udgør den totale amerikanske tilstedeværelse i Vietnam ca. 75.000 mand.

Jeg anbefaler, at antallet af amerikanske kamptropper inden oktober udvides til 34 kampenheder og hvis Korea ikke sender de forventede 9 bataljoner omgående, da 43 bataljoner. Dette vil bringe det totale antal af amerikansk militærpersonel i Vietnam op på 175.000 (200.000 hvis vi må udligne forskellen, hvis Korea svigter).

En amerikansk soldat iagttager en vietnamesisk kvinde med sit døende barn i Quang Ngai provinsen i Sydvietnam 1967.

Det må forstås, at indsættelsen af flere tropper (måske 100.000) kan blive nødvendigt i begyndelsen af 1966. (...)

Helhedsvurderingen er, at den aktionskurs anbefalet i dette memorandum – hvis de militære og politiske træk er ordentligt sammenkædet, og udføres med fortsat kraft og synlig beslutsomhed – indebærer en god chance for at nå et acceptabelt resultat indenfor en rimelig tid i Vietnam.

(...) Sammen med de ovenfor nævnte militære træk bør vi tage politiske initiativer til at udføre det grundlæggende politiske arbejde for en favorabel politisk løsning, ved at afklare vore mål og etablere kommunikationskanaler. Samtidig med at vi skrider til handling for at vende

bølgen i Sydvietnam, vil vi foretage stille bevægelser gennem diplomatiske kanaler a) for at åbne en dialog med Moskva og Hanoi, og muligvis Viet Cong, først for at befri dem for enhver misforståelse, hvad angår vore mål, og for det andet med henblik på at udføre det grundlæggende arbejde for en løsning, når tiden er inde, b) for at afholde Sovjetunionen fra at uddybe dets militær i verden indtil tiden er inde for en løsning, og c) for at cementere støtte til USAs politik i den amerikanske offentlighed, hos allierede og venner, og for at bevare den internationale position på et kontrollabelt niveau. Vore anstrengelser kan være resultatløse, indtil bølgen begynder at vende, men ikke desto mindre bør de udføres.

Tekst 30

1. Hvordan vurderer McNamara situationen i Vietnam i 1965.
2. Hvilke løsningsforslag fremlægger McNamara for præsident Johnson
3. Hvilken betydning fik McNamaras løsningsforslag for USA's engagement i Vietnam. Sammenlign med tabellen over antallet af amerikanske soldater

USAs tropper i Vietnam 1965-72

1965	185.000
1966	400.000
1967	500.000
1968	550.000
1969	500.000
1970	280.000
1971	184.000
1972	27.000

Kilde: Karl Johann Hemmersam m.fl.: Verden i konflikt og forandring.